

„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja s pošto prejemanja ali v Gorici na dom pošljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in ravno tako pri „politicah“ se plačuje za navadno trispotno vrsto:

8 kr., če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 krat
6 „ „ „ 3 krat

Za večje širke po prostoru in pri oznanilih vsak pot 30 kr. za kolek.

SOČA

Glasiló s'over političnega društva goriškega za br

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici pri Paternoliju in Soharju; v Trstu v tobakarnicah „Via del Belvedere 179“ in „Via della caserma 60“

Naročnina in dopisi: naj se blago

pošiljajo uredniku: Viktorju Do-

lenca v Gorici, Con. del Cristo 186 blizu

trgoveškega, kjer se nahaja tudi uprav-

niški kabinet. Kopije se ne vračajo; dopisi

angoljčno frankujejo. — Delal-

ragim nepremožnim se naročnina

o se oglašje pri uredništvu.

pravic.

Obletnica avstr. ustave.

Trinajst let je prešlo, od kar je dana postava o državnem zastopstvu za kraljevstvo in dežele avstrijske, razun Ogrskega, Hivaškega, Slavonskega in Sedmograškega, in trinajsta obletnica je prešla brez šuma in ropota; ne iz ene kronovine nij došla vest, da se je ta dan tako praznoval. Nehvaležnost ljudstva nij menda zadostna, da bi se ta čudna prikazen razložila, ker vidimo (ruga ljudstva) po mnogih stoletjih historične momente njih razvoja praznovati, in velika republika onstran morja bode slovesno obhajala l. 1876. stoletnico svoje neodvisnosti.

Da se ljudstva, ki so le malo konstitucionalnih darov dobila in ki se proti ustavi še vedno kiselico drže, isti dan posebno naučiti nijso mogla, je čisto naravno; da je pa ista stranka, ki se rada „ustavoverna“ imenuje, vsako slovesnost opustila, je znamenje časa; haš tako je čudno, da vlada nij mislila in ne mli slovesno praznovati 21. februarja 1861, mej tem ko na Belgickem septembeske dneve vedno oficijelno praznujejo.

Pa to prikazni nijso neumljive, ako se premisli naše neukretne razmere, ki se po trinajstletnem obstanku ustave od 26. febr. 1861. vkljub postavama 21. decembra 1871. in 12. aprila 1871. še vedno nahajajo, tako da si mora vlada pomagati s sredstvi, ki so bila v njeni roki pred 48. letom.

Mi vjismo bili nikedar principijelni nasprotniki ustavi, ampak smo celo v članku od 6. febr. 1873. št. 6 povdarjali, da le skupščina, v kateri je vse cesarstvo zastopano, in katera ima pravico dovoljevati darke, posojila, vojake, železnice, potrjevati državne pogodbe, more imeti mogočen vpliv na vlado, da res v zmislu večine vlada. A poleg tega smo tudi rekli, da smo v Avstriji od tacih razmer še močno oddaljeni in da misel ustavovorne stranke, da bi vlada notranjo in zunanjo politiko po zmislu ustavovorcev uganjala, je zmota one mihe v basni, ki je bila zadovoljna visoko na seneniku sedeti, da bi se po tem bahala, kako ona voz in zaprejo vlada, v resnici pa samo peljana bila.

Omenili smo pri isti priliki tudi, da ta od ustavovorcev toliko hvalisana volilna reforma še Schmerlingove napake poveča, dokler ostanejo iste merodajne osebe in isti volilni red, ker je bilo Schmerlingu in tovarišem za to, da pri tem volilnem redu morejo le težko neodvisni, svobodomiselni ljudje prodreti.

A ustavovorna stranka je uže 20. febr. spoznala, da ustavovorno ministerstvo zna po neposrednih volitvah, kakor pred njimi, se svoje želje in volje proti ustavovorni stranki in s pomočjo nasprotnikov zagati, če se le njegove misli in njih interesi ne vjemajo z interesi vodnikov in glasil tako zvano liberalne majoritete; oni nijso padli nasproti parlamentarčini opoziciji, ampak nasproti ministerstvu, katero so k svoji stranki šteli, propali so ti junaški ustavoverci in nemški liberalci pri glasovanju ob odpravljanju novinarskega kolka, in konfiskacije ustavovornih časnikov zadnje dni se nijso vršile od strani opozicije, ampak od ustavovorne vlade, ker so listi umazano perlo svoje družino začeli coram populo z močnejim lugom pratu.

Toda zaradi tega se ne moremo veseliti, da so se naša prerokovanja tako izpolnila, ker iz takih prikaznij se sklepa na gorje razmere, in akoprav ne moremo zabiti, da je ta liberalno-ustavovorna stranka šia na roko vsakim nazadnjaškemu prenarcedbam, kotikor je mislila s tem zadeti druge narodnosti in druge politične stranke, da je dovolila objektivno postopanje v diskovnih zadevah, odredjenje porotnih sodnij, obseden stan na Českem in da je v najuovejšem času vsld postave 23. maja 1873. tudi začasno ustavljenje porotnih sodnij pripoznala in da po vrhu tega se še vedno liberalna stranka imenuje: poleg vsega tega moramo za „Neue freie Presse“ od 22. febr. t. l. se skladati, ko pravi, da taki slučajji bivendar mogli uničiti illusijo avstrijske svobode in mi se ne moremo otrestiti misli, da bi se taka početja znala ponavljati še pri važnejih prasanjih, pri prasanjih, ki nam pojijejo za kri in premoženje, posebni pri prasanjih zaradi davkov, kder nij vse eno, ali bodo drž. poslanci pri dovoljenju državnih stroškov gledali bolje na prijazne in lepoglasne

besede ministerstva, ali pa na skoleče upitje obubožanega ljudstva.

Na drugi strani pa ne moremo naše žalosti deliti z Izraelom — z dunajskim novinarstvom namreč — zaradi obstoja novinarskega kolka, ker smo prepričani, da onega pol milijona bi ustavovorna štampa vteknila v svoj žep; in iz sličnega vzroka ne moremo s to stranko javkati in ministra Depretisa obsojati, ker ne vkljub postave 13. decembra 1873. državno blagajnico odpreti in različnim propalim bankam na Dunaji pomoči, ker nam je dobro znano, da nedolžnim aktionarjem bi to čisto malo ali nič ne pomagalo.

Saj nij, kakor piše D. Z. 5. jun. 1873. od svoje tovarišice N. fr. Presse, zaradi svobode, nij zaradi pravice enake za vse, ampak je opozicija, katera figo v žepu moli, če ministerstvo ko liktero koncesijo odbije, in zaradi česar še vedno dunajsko novinarstvo upije proti finančnemu ministru, ker se nij novinarski kolek odpravil, in ker se nij državna pomoč razdelila mej lačne barone, da bi tako pospeševalo borsno sleparstvo.

To popolno pomanjkanje pravicoljubnosti proti drugim avstrijskim narodnostim, ta slepa strast nemške omike, ki se vedno bori le za gospodarstvo ene same svote, se najbolje razvidi iz napadov velicnih dunajskih listov na ogrskega ministra grofa Szapary na, ker se je predznil razpustiti saksonsko narodno skupščino v Hermanstadtu, ko se je hotela pritožiti pri ogrskem drž. zboru zaradi žaljenja po členu XIII l. 1791 in XLII l. 1870 ji zagotovljene pravice.

Prav lepo je, da se dunajski veliki listi toliko bržajo in da toliko zagovarjajo razžaljeno državno pravo, a se je-le kedaj slišalo, da bi se bili kdaj ptegovali za kolikateri cislejtski dež. zbor, če je bil še tako na pravičnem stalšču?

D. Z. od 22. febr. t. l. žuga celo, da se bodo oni elementi, kiso sedaj se silo potlačili, proti Magjarom spuntali in da bodo še do krvi prišlo, in ne pomisli, da isti list in drugi vsak dan na družih narodnostih to učinjajo, kar

LISTEK.

Neusmiljeni sovrag.

(Povest iz francosko-pruske vojske, posl. Dav. Hostnik.)

(Konec.)

Edini Bernadin ugovarja, lica se mu gorela, v prvič je več govoril, nego se je imelo od njega pričakovati.

— Kaj, reče, bode mo res krvoloku dali domače ognjišče, ženo in otroke, ne da bi izstrelili puške? Ali bodi mo tako leni, da jim ne pokažemo, da so jih ne bojimo? To bi bila sramota, in mi bi ne bili več vredni imena mož. Dokažimo, da so na Franco-kem ljudje, ki se ne bojé umreti. Branimo se, kolikor se moremo. Mi imamo dobre puške. Franc-tireursi nijso daleč, pridejo nam gotovo pomagat. Akoprav ne opravimo veliko, nekaj ipak. Ako vsak Francoz stori, kar more, Prusi ne bodo dolgo drii v našo domovino! Pomisljajvi mu pravijo, da je norec, in ali ne vé, da vsak strel, vsako orožje, ki se gajde v vasi prouzroči, da se ljudje pokoljejo in hiše zažgo?

— Jaz vem to, reče Bernadin energično, toda ako se nam ponuja na eni strani sramota, na drugi smrt, izvolimo si rajši smrt, da se ognemo sramote. Smrt je v božjih rokah!

— Lepe besede! mu kričé nasproti. Da si daš ti streho zapaliti, to le tebe briga, a mi hočemo svoje hiše varovati, pa tudi nočemo, da bi nas obesili.

Bernadin jih nagovarja, pros. Občutki, kateri so mučili njegovo dušo, so mu podarili zgovernost. A vaščani si nijso dali svetovati. Rašiti so hoteli nekaj zlatnine, ki so imeli skrito v svilih in nekoliko ovac,

pred vsem pa svoje življenje, ki jim je bilo v sredi te dobe polne revščine in nevarnosti vedar le drago. Siliti so ga, naj jim dá svojo puško, da ja bodo se svojim vred pokopali pod altarjem dom ée cerkve. Bernadinu so se v očeh pokazale žgeče solze.

— Rajši bi jo rabil boga-mi proti vam, tepci, nego da bi vas pustil živeti, da nas vse osramotite!

Vaščani ga hoté natepsti, a Reine-Alix jim ubrani. Moj sin, mu reče, ti imaš prav, oni ne. Ti imaš svoje življenje na razpolaganje; oni naj se srojim počno, kar jim drago. Ti ne narediš iz ovac levov, pa tudi nij treba, da bi bratova krv naprvo tekla.

Bernadin posluša babico, pr. me puške, ter jo nese pod altar.

— Zdaj se nam pa nij ničesa bati, reče krojač čudnim domoljubom. Ko bi bil ta norec po svoji volji delal, bi bilo vse izgubljeno.

Reine-Alix deje svojemu nazaj prišlemu vnuku: — Ti si storil, kar si mogel.

Po tem se obrne, ter si zavije glavo v ruto; solze ji zalijo oči, da je živela le zaradi tega tako dolgo, da bi videla, kako bo poginil njen rojstveni kraj.

Bernadin postane miren in molči, kakor običajno. Nijenega upanja nij imel. Ko zapre vrata, objame z eno roko soprogo, z drugo pa stisne mrazlo, suho roko svoje babice.

— Zdaj imamo samo čakati, reče ta.

Dan je počasi šel. Streljanje poneha za nekaj časa, po tem pa se zopet začne in je čedalje bližje. Iz nova vse potihne.

Proti poludne pride pastir, stokaje, bled, krvaveč, razsekau. Pravi, da so ga Prusi hoteli imeti za kažipota, da so ga privezali za vos ter ga vlekli soboj, da je skoraj truda umrl. Ponoči se mu je posrečilo, da jim je ušel. — Pa nijso daleč, dastavi. Mesto so uže požgali.

Bernadinu pade solza raz oko. Kaj mu je izvoliti? Ali možki ravnati, pa gledati, kako se davijo njegovi dragi in se palijo hiše, ali pa sramotno pripogniti glavo ter živeti kot izdajica.

Reine-Alix se ga oklene.

— Ne bodi žalosten, mu reče. Kadar pride čas, delaj, kar ti srce veil.

Bernadin začne globoko vzdihovati. Kar je bil otrok, ga nij videla v takem stanu.

Noč pride; proti večeru tega jesenskega dne začne rositi pohleven dež, katerega je veter metal sem ter tja. Vela peresa so letala po zraku. Gosta tma je objemala vaše hiše. Nobeno okno nij bilo svetlo. Vaščani se nijso hoteli sami izdati. Naenkrat se začuje strašno gromenje. Zasliši se peketaenje konjskih kopit in javkanje pregnanih nesrečencev. Tisuč lučic prežene temo. Bernadin, ki se je dozdej naslanjal na mizo, skoči pokonci in obledi. — Prišli so! reče sam pri sebi. Polasti se ga ne strah, ne groza, marveč strastno poželenje, dati svoje življenje za drago domovino. Pa nijma orožja! Odločno odpre dari, stopi na prag kazaje sovražniku čelo. Ulica je bila polna pescev in jezdecov, ki so imeli na glavi pikelhavbe. Po gozdih in po cestah jih je vse gomezalo. Vsedli so se čez vas, kakor krokarij čez mrtvo jaguje.

To je bil boga-mi nedolžen kot, kateri bi bil sovražnik z dobro vestjo smel pustiti v miru, kajti vaščani so bili vojsko toliko zadržili, kakor novorojeno dete. Toda „olikanemu“ sovražniku je bila marna vas na poti: zginiti je morala tedaj pod tujčovo peto. Prusi so bili slišali, da so v vasi franco-tireurji, da je orožje tam skrito. Preiskavati začno tedaj cerkev in hiše. Drugi pa so grabili in kradli, kar jim je v roke prišlo. Kmetje se jim nijso nič vstajljali. Otožno so gledali kako je Prus jemal njihove male z velikim trudom, počasi pridobljene zaklade. Čakali, so

Zimo imamo lefos kaj prijetno. Zjutraj in zvečer je nekaj mraza, opoludne nas pa grejo prav pomladanjsko solnce. Megle nij nič, snega nič. Lepemu vremenu kljubu nas pa vendar neče zapustiti nemi gost — koze. Zdravniki imajo mnogo posla in obe bolnici ste polni kezarjih bolnikov. A ljudje so se jih uže tako navadili, da malo govore o njih, prešel je ves strah pred boleznijo, ki nas je v začetku tako hudo strašila.

Politični pregled.

Državni zbor bode menda drugo polovico t.m., ko se namreč snidejo delegacije, samo odgodjen za nekoliko tednov, torej ne bo še tako kmalu konec sesije, posebno če se pomisli, koliko gradiva čaka poslance: konfesionalne, razne finančne postavbe in budget, kateroga ravno zdaj pretresuje zbor.

Česki poslanci, katero je predsednik drž. zbora uže pred 14. dnevi povabil, da naj pridejo v zbornico, še niso prav nič odgovorili; se bo menda zopet stara volilna komedija ponovila. Vojaški minister je predložil hiši novo postavbo o vojaških penzijah.

Ministerski načelnik Auersperg je zbral v nedeljo vse ministre in prvake ustavoverce v okoli sebe. Pri tej konferenci se je nekda sklepalo, kako bo ministerstvo nadalje postojalo v drž. zboru, katere taktike se bo držalo gledé konfesionalnih postav itd. V drž. zboru so ustavoverci sprožili zopet nasvet, da se odpravijo kaveije časopisov. Ustavoverci hočejo na vsak način „Neue freie Presse“ dati kako zadostenje za zadnjo ponižanje. Ta predlog vtegne v hiši prodreti in vse časnikarstvo bo tega vesel, ker se po tem iznebi druge coklje. Da bi le tudi oni nasvet zaradi odstranjenja sedajnega objektivnega obravnanja prodrli in se s tem rešila štampa samovlasti vladnih organov. Sploh se letos vse stranke drž. zbora močno zanimajo za svobodo tiska, kar je vendar dobro znamenje. Winkler je v odseku za revizijo pogodbe z južno železnico interpeloval vlado, če in kedaj ona hoče predlagati drž. zboru postavbo gledé zdaljšanja Rudolfove železnice do morja. Kaj bo ministerstvo na to odgovorilo? Menda se bo zagovarjalo na diferenco, katera je mej Predilisti in Lakisti in bo to važno vprašanje zopet zavleklo, tako da bode poprej naša dežela in Trst popolnoma uničen, in vse to na čast in korist južne železnice in Italije. Bogme, to je ali slepa, ali pa sumljiva politika. Finančnega ministra ustavoverci, posebno pa Herbst in Giskra strašno podajata v drž. zboru, tako na priliko je v eni zadnjih sej Depretis jezno odgovoril napadnikom, da si pripové take reči, na kar je nastalo mrmranje v zbornici. Depretis ima strašno trdo kožo in se noče še vmakniti Herbstu in Giskri. Vse pa kaže na razpor, ki je mej ustavoverci in tako je mogoče, da pride do ministerske krize.

Na Ogrskem je ministerska kriza dovršena, predsednik ministerstva Szlavy bo te dni izročil cesarju prošnjo za odpust in ob enem spomenico, kako je mogoče pomagati sedanji finančni kalamiteti. Če cesar potrdi Szlavy-jeve predloge, je mogoče, da on še minister ostane in da samo nekateri ministri odstopijo. Čudno je zabredel mogočni Madjarizem!

Iz Španjskega dohajajo telegrami o velikih zmagah Karlistov; predsednik republike, maršal Serrano, je sam šel k republ. armadi; pri eni zadnjih bitev je vladna vojska zgubila čez 800 mož; republika je tedaj v veliki nevarnosti in Bourbonci imajo zopet nado, da pridejo na prestol španjski, pa za koliko časa?

Na Francoskem se pripravljajo bonapartistične demonstracije zaradi polnoletnosti Napoleona IV; ljudstvo francosko pa pri vsaki volitvi pokaže, da je vneto za republiko, če tudi sedajna vlada diši po izdajstvu in jej nij zaupati.

Razne vesti.

(Nova brošura) o predelski železnici „Die Staats-hilfe und die Predilbahn“ je ravno kar izšla. — Spisal jo je Sočnim čitateljem znani Lucanus; zadržaj brošure je tako izvrsten, da se sme trditi, da tako temeljitega in ob enem interesantnega dela o predelski železnici nij še bilo; takih slanih in podprtih resnic pa ustavoverci in ministri tudi še niso čitali. — Naj ti bro-

šuro preskrbé vsi inteligentni krogi, da se podučijo in da spoznajo važnost predelske železnice. Dobi se pri Paternolli-ju v Gorici, pri Schimpf-u v Trstu, pri Giottini-u v Ljubljani in našem upravnistvu za 50 krajcerjev. Čisti dokodek te brošure je namenjen bolnišnici za uboge skrofulozne otroke Primorskega v Gradu.

„Čitalnica“ v Rojann vlijudno vabi k „Požigalčevi hčeri,“ resni igri v 5 dejanjih, katera se bode dne 8. t. m. predstavljala. Vstopnina k tej predstavi je za ude po 20 in za neude po 50 kr. a. v. — Začetek ob 6 uri točno. —

(Poživ) k izvaorednemu občnemu zboru Vipavskega Sokola 8. marcija t. l. ob 3 pop. v čitalnični dvorani. Dnevni red: 1) Odborniki položijo svoje mandate; 2) Blagajnik predlaga sklep računa; družabniki, ki do tega obč. zbora zastalih mesečin ne odrajtajo, se iz društva izbršejo, po §. 117; 3) Tajnik poroča o odborovnem delovanju; 4) Razgovor o pogojnem prepuščenju glediščnega odra in oprave „Vipavski čitalnici,“ 5) Predlogi posam. drugov. ODBOR.

(Professor Dominikus) je prestavljen nenadoma iz celjskega gimnazija na tukajšnje učiteljsko pripravnišče in ob enem je na zrak postavljen g. Krsnik, ki je bil začetkom leta za suplenta poklican na naš preparandij. Kolikor vem, nij bil konkurz razpisan za katero si budi učiteljsko službo na tukajšnjem pripravnišči, niti si nj g. Dominikus sam pomagal iz starega Celja v prijazno Gorico. Premeščen je ex offio najbrže iz službenih ozirov, kateri ozri imajo pri premeščevanju učiteljev nekaj poseben pomen.

O začetku letošnjega šolskega leta se še skoro nij vedelo, kedo bo na našem preparandiju podučeval — zdaj mu uže ostajajo učitelji. Pomenljivo je tudi, da dobi to učilšče, od kar se je pred par leti po novi postavi preuravnalo, menda uže četrtega zgodovinarja, kar ne more posebno ngajati napredovanju dijakov. — G. Krsnik nam je pa živa priča, kako zavida vredno stanje imajo supletenti v Avstriji. Slabotnega zdravja pomagal si ji uže lani v Gorico, — a vodstvo novomeškega gimnazija ga ni hotelo mej letom preč pustiti. Letos se mu posreč (?) dobiti supleturo v Gorici, a komaj dobi mastno službo, kar ga drug učitelj „aus Dienstes Rücksichten“ izpodrine in oženjen suplent, oče malega otročiča, naj si gre kakor kak pastir mej letom službe iskati Gospodom na Dunaji, kateri vodijo osodo učiteljev, se dobro godi!

(Sneg) je šel v nedeljo cel dan v Ljubljani in sicer prav debel. Toda nij se mu posrečilo dobiti na zemlji stalnega počitka.

(Prvo desetletje Matice slovenske.) Z najvišim sklepom 4. svečana 1864. leta so presvitli cesar Franc Jožef pravila Matice slovenske potrditi biagovolili. Deseto leto se je toraj končalo, od kar se je ta za duševni napredek slovenskega naroda tako važni zavod vzbudil v živjenje. Primerno in potrebuo se mi zdi, pregledati, kaj da je Matica storila v tej desetletni dobi, kako je dosegala svoj namen, kako je rastla in na kateri stopinji je danes.

Matica šteje danes 5 častnih in čez 2300 drugih udov (mej temi čez 400 ustanovnikov). Ona ima čez 100 poverjenikov v vseh okrajih slovenske zemlje, in stoji s 32 učenimi društvi v dejanski zvezi književne vzajemnosti.

Občnih zborov je bilo 8, odborovih skupščin pa 29. Matično premoženje šteje zdaj čez 61000 gl. a. v. Veče doneske (namreč 500 gl. in več) je Matica prejela od sledečih: Dr. Lovro Toman 10000 gold. Matija Debeljak 8243 gold. Hranilnica ljubljanska 3000 gold. Dekan Rozman iz Konjic 1000 gold. Svetli dijakovski škof Josip Jurij Strossmajer 1000 gl. Presvitli cesar Franc Jožef 500 gl. Fidelis Terpinc 500 gold. Anton baron Cojs 500 gold.

Gosp. Peter Kozler pa je poklonil Matici 707 zemljevidov slovenske dežele in 470 imenikov (nad 700 gold. vrednosti) in gosp. dr. Lovro Toman plošče za krasne diplome, katere Matica daje tistim udom, ki jih želé.

Potrosila je Matica do sedaj 34500 gl. in s tem na svitlo dala:

I. Letopise. 1. Koledar za 1865. leto. Koledar in letopis za 1867. leto. 3. Koledar in letopis za 1868. leto. 4. Koledar in letopis za 1869. leto. 5. Letopis za 1869. leto. 6. Letopis za 1870. leto. 7. Letopis za 1871. leto. 8. Letopis za 1872. in 1873. leto.

II. Zgodovinske in zemljepisne knjige. 9. Zgodovina slovenskega naroda. Spisal Ivan Terdina. 10. Vojvodstvo Kranjsko. 11. Vojvodstvo Koroško. 12. Slovenski Štajer, I. snopič. 13. Slovenski Štajer, III. snopič. 14. Slovanstvo. Prvi del. Spisali Janez Majciger, Maks Pleteršnik in Božidar Raič.

III. Naravoslovske knjige. 15. Štirje letni časi, po Rossmässlerji; sp. Iv. Tušek. 16. Rudninoslovje po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 17. Schödlerjeva knjiga prirode, I. del. Fizika. 18. Schödlerjeva knjiga prirode, II. del. Astronomija in Kemija. 19. Schödlerjeva knjiga prirode, III. del. Mineralogija in Geognozija. 21. Rastlinstvo po Pokorniju, spisal Iv. Tušek.

IV. Lepoznanska dela. 22. Pesni V. Vodnika. 23. Razna dela Jovan Vesel-Koseskega.

V. Jezikoslovno delo. 24. Slovnica českega jezika z berilom; spisal Marn.

VI. Različna dela. 25. Olikani Slovenec. Spisal Ivan Vesel. 26. Nauk o telovadbi, I. del. 27. Nauk o telovadbi II. del.

VII. 28. Prvi snopič: Poluti — Evropa — Avstrija. 29. Drugi snopič: Azija — Severna Amerika — Južna Amerika. 20. Tretji snopič: Afrika — Avstralija — Evropska Rusija. In v kratkem pride na svetlo: 31. Četrty snopič: Italija — Nemčija — Evropska Turčija. Gotovo lepa vrsta zanimivih, podučnih in koristnih knjig, večidel z dragimi prilogami in slikami. Posebno se nadejam, da bodo knjige za 1873. leto, namreč letopis za 1872. in 1873. leto in Slovanstvo I. del častitim udom dobro došle.

Letopis obsega 29^{1/2} tiskane pole in ima v prvem delu obširno poročilo o delovanji slov. Matice od 1. septembra 1871. do 1. julija 1873. leta in imenuk udov; potem životopisne črtice odličnih udov Matičnih, namreč: Blaža Potočnika, dr. Matije Pieloga, Janeza Zalkarja in Antona barona Cojsa. — Drugi del prinaša zanimive spise zgodovinskega, naravopisnega in lepoznanskega zapopadka, mej drugim Gogoljev rusk. roman „Taras Bulba“ in prvič poslovenjeni odlični francoski roman „Paul in Virginija“. Dodana je slika bar. Antona Cojsa.

Slovanstvo (22^{1/2} pole) daje nam etnografični popis vseh slovanskih rodov in sicer v I. delu (katerega so spisali marljivi gospodje Janez Majciger, Maks Pleteršnik in Božidar Raič), po občnem pregledu narodopisni popis Jugoslovancev (Slovencev, Hrvatov, Srbov in Bolgarov). Ta knjiga je gotovo ena najzanimivejših in podučnejših in bode vsakemu Matičarju jako prijetno berilo. Dva priloženia narodopisna zemljevida je narisal gosp. prof. Pleteršnik. Konec prih.

OZNANILO

tem, ki se pečajo s pridelovanjem svile.

Imam na prodaj seme svilnih črvov (kavalirjev) rumeno piskričaste pletenine po sedem gold. unčo. Kedor pa deset unč na enkrat ukupi, dobi seme po šest in pol gold.

Triletna zaporedna skušnja je imela vselej dober uspeh, ker po večkratni preskušnji s povelikavnikom je bilo spoznano seme popolnoma zdravo.

Kedor želi kaj takega semena kupiti, naj se oglasi pri podpisnem v italijanskem predmestju, v Bolkovi hiši št. 39 na levi strani.

V. SCUBE.

OKUSNOST	AL PICCOLO PARIGI	PO CENI	TRAJNOST
<p>ZALOGA DOVRŠENIH OBLEK</p> <p>P. n. občinstvu se daje na znanje, da se je previdel krojaški mojster</p> <p>ANTONIO ZUCCHI,</p> <p>prodajalnica in krojačnica</p> <p>AL PICCOLO PARIGI</p> <p>z bogato zalogo angleških oblek</p> <p>za gospode in posebno za otroke od tretjih do enajstih let za pomladanski in letni čas po tako nizkih cenah, da se je kar čuditi, tako na pr. ena o-kusna mornarska obleka za otoka od petih let za samih 5 gold.</p>			
		GOSPOSKA ULICA št. 265.	
Q V A R			